

[Glistrup]

grænseudvalg eller LOs enkelte forbund at have en sådan indflydelse, at det kan bevirke, at noget som helst menneske her i Danmark kan blive tvunget ud af arbejdsmarkedet, bare fordi vedkommende ikke tilhører det, som af organisationerne betragtes som værende det rette medlemsforhold til det rette fagforbund? Mener man ikke ganske klart, at det her er en opgave for folketinget at sikre den enkelte arbejders, det enkelte individs frihed?

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg kan ikke indse, at folketinget skal beskæftige sig med dette spørgsmål. Jeg mener, at LOs grænseudvalg har afgjort det, og at det, der er tilbage, er et overenskomstspørgsmål. Både Metalarbejderforbundet og Kvindeligt Arbejderforbund er tilsluttet CO-Metal, så jeg tror, jeg kan sige til hr. Glistrup, at spørgsmålet nok skal blive klaret af fagorganisationerne selv.

Jeg kan tilføje, at det bare er en understregning af det, vi hele tiden har sagt fra socialdemokratiets side, nemlig at man skal holde fingrene væk fra arbejdsmarkedets problemer; dem klarer de bedst selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formaden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån.

(Lovforslag nr. L 63. Fremsat 6/11 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Med det foreliggende forslag søger regeringen bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån inden for en ramme på i alt 45 mia kr. Denne likviditetsbegrænsning er et nødvendigt led i den samlede økonomiske politik, fordi den neutraliserer virkninger af underskuddet på statsbudgettet.

Når vi accepterer, at der i disse år arbejdes med betydeligt underskud på statsbudgettet, er det, fordi der herved opretholdes en højere beskæftigelse og en større erhvervsaktivitet, end der kunne opretholdes uden dette underskud. Det er den måde, hvorpå man afbøder virkningerne af den økonomiske verdenskrise. Det betyder, at alternativerne til underskuddet på statsbudgettet ville være meget alvorligere virkninger af krisen. Og jeg er overbevist om, at et stort flertal i den danske befolkning ville tage afstand fra at tillade disse alvorlige virkninger at slå igennem, når vi har mulighederne for at imødegå dem.

Jeg kan på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Enggaard (V):

Finansministeren foreslår som bekendt, at han får bemyndigelse til at optage 45 mia kr. som lån dels i statsobligationer, dels i gældsbeviser. Dette på baggrund af, at man for 1981 forventer et bruttokasseunderskud på ca. 50,8 mia kr. Det er jo nogle meget store tal, som bør mane til eftertanke, og som formentlig også er noget afskrækkende for finansministeren.

Vi er stillet over for, at lånebehovet fra år til år synes at øges, og at byrden med at forrente og afdrage – indfri – tidligere lån vejer tungere og tungere. Derfor bevæger vi os også i stedet for som oprindelig at have lån af kort varighed skridt for skridt hen imod, at de nyoptagne lån bliver længere og længere: 12-årige og nu i henhold til bemærkningerne 20-årige obligationslån. Hvor det vel oprindelig var tanken, at man skulle søge at fastholde den statslige lånoptagelse på det korte marked for ikke at konkurrere med det egentlige realkreditområde, er vi nu dybt involveret i den mest direkte konkurrence, man næsten kan tænke sig, fordi 20-årige obligati-